

sagsbehandlere vurderer, at den foreliggende sociale situation ikke er tilstrækkelig til, at klienten kan oppebære hjælp efter § 37.

§ 37, stk. 2

Den nuværende ordning med særlig lav hjælp til unge har fungeret meget uheldigt, fordi hjemmeboende unge pålægger forældre til børn over 18 år en faktisk forsørgerpligt, hvilket ikke er i overensstemmelse med den øvrige lovgivning, og for de unge udeboende gør det eksistensen særdeles vanskelig med al den risiko for social deroute dette indebærer.

Ordningen blev indført meget skyndsomt, den har givet utrolig meget besvær, ført unge ud i meget uheldige situationer og bidraget til deres fornemmelse af ikke at være ligeværdige borgere. Måske er det meget vigtigt netop at give vores unge indtryk af at være det.

Med hensyn til overførsel til et lavere levestandard efter 9 måneders forløb er der mange veldokumenterede uhensigtsmæssigheder i denne nyskabte sociale praksis. 9 måneder er en meget kort periode at gennemføre en social behandlingsplan i. Arbejdet bliver i nogen tilfælde forceret, i andre tilfælde går de 9 måneder nærmest automatisk, fordi den enkelte social- og sundhedsforvaltning ikke har ressourcer til at følge arbejdet op. Vi mener ikke, det er nok at tage sagen op til vurdering efter 3 måneder, idet vi mener, at socialt arbejde skal indebære, at klientens situation løbende tages op uden bestemte tidsfrister og med stadige muligheder for ændringer alt efter udvikling. Samtidig indebærer reglerne at visse grupper – ikke mindst forsørgere med børn – får et levestandard, der ligger under levestandarden for en enlig folkepensionist, vort hidtidig accepterede eksistensminimum, hvilket også bidrager til, at det bliver en særlig samfundsgruppe med lav social prestige og nogen af de tilbageværende og isolationsmekanismer, der tilsyneladende er typiske for underprivilegerede i 1980'erne.

Ideen om, at man i forbindelse med overgang til den lave hjælp kan få yderligere tillæg til bolig, men på betingelse villighed til overflytning i billigere (= dårligere) bolig, skønnes ikke hensigtsmæssig. Kommunalt set vil reglen sikkert blive administreret meget forskelligt alt under hensyn til den eksisterende boligmasse, men i storbyer med meget

gammelt udtjent byggeri risikerer man en overflytning af de i forvejen særdeles dårligt stillede mennesker til usunde, umoderne boliger. I den forbindelse kan henvises til Socialmedicinsk Instituts efterundersøgelse af amtslæge Vagn Christensens undersøgelse fra 1956 om børn og dårlige boligvilkår, der jo klart viser, at det kan blive en livslang belastning for det barn, der vokser op.

Vi skal her tillade os at henvise til, at en meget stor andel af Mødrehjælpens klientel kommer i rådgivningerne med meget alvorlige boligproblemer, ca. 11 pct. har ingen bolig. Det volder i den forbindelse meget ofte vanskeligheder at få bevilget boligindsat, hvilket ikke bliver lettere efter de senere økonomiske indgreb.

Vi er også bekymrede ved reglerne om tinglyste andele, idet vi er bange for, at mange kvinder ikke står som underskrivere på skødet, og gør de ikke det, kan de efter de nye regler ikke få nogen hjælp til boligudgiften. De kan heller ikke få tinglyst deres andel, da de jo så påtager sig en boligudgift med henblik på at få den dækket af kontanthjælpen.

§ 37, stk. 4

Vi finder at de nu foreslåede regler er en forbedring – måske undtagen for de kvinder, hvor den bidragspligtige er pålagt et højere bidrag end normalbidraget.

I forbindelse hermed vil vi gerne henlede Folketingets opmærksomhed på uhensigtsmæssigheder af lignende art i pensionslovgivningen, idet en enlig forsørger, der har en social pension, jo kun får faderens normalbidrag, og hvis hun får et forhøjet bidrag, anvendes det til eventuelt at nedtrappe hendes pension. Det er måske hensigtsmæssigt at vende tilbage til det i en senere henvendelse, men vi vil gerne påpege, at nogle af førtidspensionisterne er i en overordentlig vanskelig situation, og man kunne ønske at man analogt med de nu foreslåede regler i bistanndsloven ville ændre også i lov om social førtidspension.

§ 37, stk. 5

Det er et stort fremskridt at dimittendsatsen afskaffes. Alligevel er vi bekymrede over det loft, der her fremstilles, og skal i bilag tillade os at fremstille et eksempel vedrøren-